

Издава три пъти въ седмицата

сѣрки:

Вторникъ, Четвъртъкъ
и Събота.

ЦѢНА:

За година 20 лева сребърни
„ шестъ месеци 12 лева ср.
„ три „ 7 „ „
Единъ брой 20 стотинки.

СЛАВЯНИЗЪМЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Сичко което са отнася до вѣстника
написва се направо до

Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.

Неплатени писма не се приематъ.
Ръкописи назадъ се не връщатъ.

За Обявления се заплаща:

За първи рѣдъ пръвѣ пять 20 ст.
За „ „ вторий „ 10 ст.

ТЕЛЕГРАММИ.

Тутрананъ, 29 Януаръ 1884.

Тутрананъ голѣмъ митингъ, 660 подписа,
барабанатъ бие, народа събира! Чудо!

Тутрананъ 29 Януаръ 1884

Тая минута Нръсто и братъ му Цокевъ полу-
мъртви; жандарми разбити, консерваторския
митингъ не успѣ! Павловъ избѣга, народа раз-
вълнуванъ, ужасъ!

Тутрананъ 30 Януаръ 1884.

Шумъ страшенъ; консерваторитѣ скришно
се събиратъ, удобряватъ програмата, трѣвога
страшна.

Ето още единъ консерваторски подвигъ! Казвали сме ние хиляди пъти, че тѣзи хора сж родени само за скандали, че тѣ нѣма се помирятъ съ съвѣстѣта си, че тѣхната цѣль, не е друга, освѣнъ да подкопаватъ отечеството, да го излагатъ въ анархия! — Още когато се държа консерваторското събрание въ градъ ни, ние знаехме, че тѣ ще правятъ митинги, да искатъ турянието въ дѣйствието измѣненията въ конституцията, за тѣзи цѣль, тѣ испратиха особенни агенти, въ Тутрананъ испъдения и подѣ съдѣ даденъ Коста Павлова, а въ Бѣла, отчисленъ бивши началникъ Зуйбаровъ. Съ престиганието на Павлова въ Тутрананъ и скандала се произвѣлъ. Ето какъ подкрепятъ тия хора, мирното развитие въ страната. Нека и слѣдъ това, министерството държи на служба лица като бившия руссенски приставъ Черневъ и др. нему подобни.

Руссе 30 Януарий 1884 год.

За срамъ и позоръ на народното ни имѣ, на народната ни честъ, съществующитѣ една шепна людие, наречени консерватори вмѣсто чорбаджии, пакъ се явихъ на сцената прѣдъ свѣта съ своя мраченъ уставъ и подла программа! Тѣзи хора, като забораваатъ до вчерашнитѣ калпави дѣла, не позволителни интриги и безчестни срдѣства, които употребихъ за да заровятъ народнитѣ ни права и свобода, днесъ излизатъ пакъ прѣдъ свѣта, да ковжтъ нови интриги, да правятъ комитети, да събиратъ пари, съ цѣль да измѣнятъ поне, ако имъ са удаде (понеже неможихъ вѣчно да их заровятъ) въскрѣсеналата Търновска Конституция, единственната народна гаранция, за неговата свобода и права.

Сѣкий отъ читателитѣ ни, навѣрно е прочелъ адския уставъ и лукавата программа на тия врагове на чловѣческата природна свобода; да их разискваме членъ по членъ и да доказваме, че тѣзи шепна хора въ насъ нѣматъ нито начала, нито убѣждения, нито послѣдователностъ значило би, да доказваме опова,

което тѣ дѣломъ отдавно доказъ, нѣ и пакъ нека потрошимъ малко хартия и мастило и да видимъ какво съдържа консерваторския уставъ и программа:

Прѣди сичко, нека забелѣжимъ, че тия хора, като си знаяхъ числото, че е твърдѣ скромно и незначително, тѣ до днесъ нѣмаха нито уставъ, нито явна программа, сичко върпахъ чрѣзъ чужденцитѣ като Фарлея, които подкупувахъ да нишкѣтъ изъ страннитѣ вѣстници въ тѣхна полза и да представляватъ работитѣ не тѣи както постоатъ, нѣ както имъ тѣмъ износи. Слѣдъ като извършихъ най голѣмитѣ беззаконии, слѣдъ като изгонихъ рускитѣ генерали, за която цѣль се съгласи тѣхното патриотическо събрание, да иска въстановленieto на Търновската конституция, слѣдъ като се опозорихъ и изгубихъ властта, тѣ днесъ са явяватъ съ единъ листъ хартия, подѣ название: уставъ, на народната (sic) консервативна партия! Самото заглавие на тоя тѣхенъ уставъ, самата дума „народна“ показва, че и устава имъ е калпавъ! Какъ смѣятъ тези хора да нарекатъ партията си „народна“, когато тѣ са броятъ на прѣсти, когато числото имъ е извѣстно на цѣль Българския народъ?! Развѣ ние живѣемъ въ Китай и незнаемъ, че въ Габрово има 3-ма консерватори, въ Търново 4, въ Ловечъ 5, въ Плевенъ 2, въ Разградъ 8, въ Варна 1, въ Рахово 1 1/2, въ Вратца 5, въ Джумая 2, въ Видинъ 4, въ Севлиево 5 и въ Кула 3-ма. Ако имъ съберемъ сичкото число, на да ли ще възлезе на 300 души, въ цѣлото княжество, нѣ и тѣ не сж сичкитѣ родени въ България, повѣчето сж пришелци за кокалъ, а не съ благородни мисли, да бѣдатъ отъ полза на България.

По надолу устава имъ гласи, че имали за цѣль да развиватъ конституционно монархическо управление въ княжеството. — Какво управление искатъ да развиватъ тия шепна хора, сѣкий има злочестината да го види и опита; въ расстояние на двѣ години, тѣ като развивахъ своето конституционно управление, нарѣдко остана нѣкой небитъ, неосъжденъ, неопозоренъ. Честенъ човѣкъ, не бѣше възможно да живѣе, а отъ славния имъ превратъ, мнозина са раздѣлихъ безъ врѣме отъ този лѣжовенъ свѣтъ, като оставихъ жени и дѣтца да си оплакватъ живота. — Въ цѣльта си тия синковци, за лицемерие прѣдъ простолюдието, излагатъ, че цѣли да поддържатъ вѣчна признателностъ къмъ Освободителката Россия! Видѣхме имъ признателността, когато нападахъ Рускитѣ генерали и министри, като си разигравахъ кучетата въ Сви-

цовъ и ги наричахъ „Соболевъ!“ Земнете имъ органа „Българ. гласъ“ и вижте какво сж писали прѣди два мѣсеци за русскитѣ въ България, и каква признателностъ показахъ къмъ Императорския руски домъ! Развѣ Россия не узна тѣхна задна цѣль, развѣ има нѣкой въ Россия, който да имъ вѣрва. О, колко сж умни съставителитѣ на консерваторския уставъ, тѣ считатъ Россия за малолѣтно дѣте; което едва ли знае да иска папу! —

Въ чл. 3 на тоя Консерваторски паквилъ се споменува нѣкакво си „Вѣрую!“ Вѣрую или символа на Консерваторитѣ е народната хазна, да крадѣтъ колкото могатъ, да пилежтъ немилостиво народната пара. Това го доказватъ Фарлевитѣ писма и който невѣрва нека ги прочете и ще са увѣри. Консерваторитѣ освѣнъ горното, иматъ и друго вѣрую, да отнематъ на народа правата, да ограничатъ свободата на събранията, на печата, за да могатъ да се распологатъ както си щѣтъ. И това имахме случай да го видимъ и опитаме. Доказателства сж излизани.

„Да жобимъ въ цѣло хартия, мастило и драгоценно врѣме, да доказваме че програмата на консерваторитѣ, не е просто само за едни измѣнения въ Търнов. Конституция; тѣ са трудятъ, ако е възможно съвѣмъ да их премахнатъ. Гдѣ са е чуло и видѣло единъ народъ да иска самъ да си създава едно управление ограничено, съ сенати, горни и долни камари, съ двойни разноски и неограничени чорбаджии. Може ли това да се помисли? Какви сж измѣненията, които са приехъ урбушката въ тайното заседание на 5 Декември м. г.? Тия измѣнения съгласни ли сж съ духътъ, правитѣ и обичаитѣ на народа? Долната камара да обекжда и приема единъ законъ, за когото ще са плащатъ хиляди лева, а горната камара ако не го хареса, да го връща пакъ на същата на разглеждане! Тия форми за насъ ли са?

Ако консерваторитѣ, които сж на брой твърдѣ малко, искрено желаяхъ доброто на народа, ако тѣ бѣхъ хора, цо годѣ съ честь и съвѣтъ, тѣ нещѣхъ да направятъ преврата год. 1881, не щѣхъ да прѣскаатъ народнитѣ пари толкосъ немилостиво, не щѣхъ да подкупуватъ Фарлеовци и др. нехранимайковци, които да представляватъ Българския народъ прѣдъ вѣншитѣ държави, че не билъ достоинъ за свобода, че за него трѣбвало голѣмо ограничение. Съ уставъ и программа искатъ окалени до уши падлеци, да си опержтъ лекето, нѣ българена не е теле, той видъ и вкусъ отъ консерваторското управление и родо-

любие, той узна цѣльта имъ и днесъ невѣрваме да ги подкрепимъ онзи, който е чистъ Българенъ и разуменъ мъжъ. Само глупавитѣ и безсѣвѣстни хора могатъ да вѣрватъ на тия превратаджии, които опозорихъ народното ни имѣ.

Въ заключение ще кажемъ, сѣкий нека се пази отъ тѣхъ и никой да не слуша съвѣтитѣ имъ, защото тѣ сж вредителни за старната.

II За народнитѣ възстания въ България
преимущественно въ Велико Търново и въ околнитѣ градове и села въ XIX-я вѣкъ.

(Продължение)

За допълнение на горѣизложенитѣ исторически события, ние се считаме длъжни да раскажемъ и слѣдующето: По него време, (около 1868 69 година) сръбското правителство бѣше влѣзло, по неизвѣстни намъ причини, въ близки и тѣсни своеная съ българскитѣ войводи и съ революционния комитетъ въ Букурещъ, и за достижение на предначертанната си цѣль, то бѣ свабдио покойния Л. Каравелова съ една печатница съ всичкитѣ и потребни букви и пр. съ предварително споразумѣние обаче, да их пренесе въ Букурещъ и да зачене издаванието на единъ вѣстникъ. Съобразно съ това предначертанно предприятие, покойния Любенъ Каравеловъ издаваше вѣстникъ „Независимостъ“ съ една предначертана программа да разбуди заспалитѣ българи, и да всели въ срдцата имъ пламенно чувство за народна свобода. И дѣйствително, това и струваше Л. Каравеловъ само въ това го съжалевахъми, и ние и други хора, че нѣмаше тактика въ распаленитѣ си, ако и патриотически статьи. Въ всѣкий случай обаче тоя вѣстникъ заслужи твърдѣ много по него време, а особенно по това че тоя се испращаше тайно наврѣдъ изъ България, и го четяха почти всичкитѣ по свѣтни и стари и млади българи. Въ съображение на това, тоя вѣстникъ много спомогна на Василъ Левски, за да можи по лѣсно да убѣди совѣмъ испадналитѣ духомъ българи, за да съдѣйсвоватъ да се учредятъ тайнитѣ комитети, както и по горѣ за това спомянахъми. Турското правителство впрочемъ узна слѣдъ нѣколко време, че въ България се учредяватъ тайни комитети съ цѣль: за да устроятъ и да подигнатъ едно всеобщо възстание срещу турското царство, за това, и се заповѣдало бѣше отъ Цариградъ, да се изслѣдва тайно, и да се узнае, кои сж двигателитѣ или учредителитѣ на тия тайни комитети?? Въ съображение на тая висша правителствена заповѣдъ, се и почнаха тайнимъ и полицейскимъ образомъ да се прислѣдватъ, и да се издирватъ кометажитѣ, или комититѣ. Като се е намѣрвалъ же Василъ Левски въ около 1873 година въ Ловечъ, ималъ е ушъ за вѣрвѣ Попъ Тодора, който обаче като юда го е издалъ, на мѣсното турско правителство въ Ловечъ, слѣдователното правителството узнало че въ Ловчанското окръжие, ходятъ да устроятъ и да учредяватъ тайни бунтовнически комитети, Василъ Левски и Димитър Панайотовъ. Въ слѣствие на това получено свѣдение, Ловчанския мюдюринъ распратилъ бѣше по него време въ 1872 год. презъ есента, тайнимъ образомъ правителствени шпиони, съ заповѣдъ да издиратъ и да уловятъ Василъ Левски, и дѣйствително тѣ успѣха въ 1873 въ предначертанната си цѣль, уловиха В. Левски, и го обковахъ въ желѣза; заведоха го напредъ въ Ловечъ, а отъ тамъ въ София, дѣто слѣдъ като го разновидимъ образомъ мжчили и испитвали, най сетѣ го осъдили злочестия съ смъртно наказание; въ слѣствие на тая присѣда въ София въ 1873 год. тоя Василъ Левски се въспѣва въ нашитѣ нови народни пѣсни както и Хаджи Димитър и Стефанъ Караджа и Спиро Мане-

донещтъ, както един юнаци, неустраними народни поборници за освобождението на нашето по него време злочесто и поробено отечество, и пламенно въодушевени от това патриотическо чувство, тѣ станаха жертва на олтартъ за народната ни свобода...

Отъ 1864 год. до 1876, година по видимому всяко бѣше тихо и ушь мирно въ България, но внимателния наблюдателъ съгледваше, че подъ пепелта на това ушь кроко шаруване и се крие една ярка искра, която се мѣчаше всячески да прибие пепелта, що ѝ покриваше, и да пламна съ по силна всегоряща сила. . . . както и дѣйствиелно тѣй се и случи.

Ние спомѣнахми по горѣ за учреждението на тайни Р. Комитетъ въ България, тая идея се е свързала най напредъ въ Букурещъ презъ есенята на 1868 година, още дору е билъ живъ Раковски, но това да се приведе въ дѣйствието е било доволно затрудително. При всичко това въпрочемя пламенното чувство за свободата, бѣше вече доволно стопило сърцата на много патриоти българи и споредъ това много прижрихна тая идея, да се учреди въ България единъ тзевъ централенъ революционенъ комитетъ, който отъ близо да въодушевятъ народътъ и да го приготвятъ да възстани срещу турската власть, да вдъхаватъ т. е. у българския народъ съживителния духъ за свобода!

Споредъ това и на В. Левски бѣ възможно да учреди централния революционенъ комитетъ въ Ловечъ и съдѣй малко се и учреди много тайно едно временно правителство въ Балкана, а централния комитетъ се назва: „Български централенъ революционенъ комитетъ“ или сократено, Б. Ц. Р. К. Намъ се придадоха много писма отъ тоя централенъ комитетъ, и обратно до него отъ г. Марияна Станчева отъ Ясковецъ при Търново за да ги разгледамъ, той е билъ единъ отъ главнитѣ дѣйци. Отъ сѣция ни са предадоха и няколко окръжни писма испратени пакъ отъ тоя ц. р. комитетъ, придаде ни се още и първата прокламация на тайно учреденото българско временно правителство отъ 19 априля 1869 година. Ние прочетохми съ благоговение тая прокламация, и счятами за свой свящевъ дѣлъ да ѝ обнародуваме въ цѣло, за да се утѣди и потомството, че българитѣ въ втората полза на XIX вѣкъ, ако и да сѣ се намѣрвали още подъ тежкия и сплания натискъ на турско то, но въ жалитѣ имъ течала още оная славянска кръвь на славнитѣ имъ прадеди Симеона, Асѣнѣвци и пр. които бѣха въздигнали българското царство до една висока степенъ, и бѣха составили отъ него една най могущественна и славна държава. Ние ще обнародваме при това, и въкоп по интересни и по важни извлечения отъ переписнитѣ на ц. р. комитетъ съ частнитѣ р. комитети или съ частни нѣкои членове на р. комитетъ, и обратно, ние ще ги изложимъ по долу. Отъ тия писма се вижда, че не само В. Левски, но и всѣкитѣ почти членове на комитетитѣ сѣ носили турски названия. Тѣй наприимѣръ В. Левски се е називавалъ вѣ „Асланъ Дервишоглу Кърджалъ“, или „Асланоолу Дервишъ Кърджалъ“. При излаганieto на извлеченията отъ писмата, ние ще споманемъ и за турскитѣ названия на членовѣтъ на частнитѣ р. комитети. Тукъ трѣба при това да прибавимъ че нѣкои членове на ч. р. комитети като писали на други нѣкои членове, тѣ сѣ си пишавали почерка на писанието, не сѣ се подписвали съ своѣ собствено име, и не сѣ адресовали писмата си до сѣщото име, на което са писали. Тѣй наприимѣръ ние прочетохми до десетина писма писани отъ Русчукъ за въ Търново за нѣкои работи относали се до ч. комитетъ (за пушки и пр.) но по неизвѣстни намъ причини на 7 8-тѣхъ е подписанъ, Петраки Златевъ и са адресувани въ Търново до Стефана Караглюзова, при това почерка на тия писма не е сѣция, даже и на подписа, ако и вѣрѣ да е написано сѣщото име. Има и нѣколко писма написани тоже отъ Русчукъ, но въ тѣхъ е подписанъ Кърджалъ, но и тѣ сѣ адресувани въ Търново до С. К. това ни очуди. Отъ съдържанието на тия переписки се ясно вижда, че Б. Р. Ц. К. е билъ составилъ заедно съ представителитѣ на б. р. комитетъ и уставъ за управленieto на комитетитѣ, и тоя уставъ е билъ и промѣтванъ, но за да се той промѣти свивали сѣ се на едно определено мѣсто, и въ извѣстно време, представители отъ всѣкитѣ комитети и за тая цѣль б. р. комитетъ е издавалъ формални окръжни призователни писма. За точното надздраване на дѣлата

на комитетитѣ упълномощавали са се особени лица, съ пълна довѣренность отъ б. р. ц. комитетъ, и ние прочетохми нѣколко такива упълномощия. За да може вижда се да има всякога б. р. комитетъ точни вѣдомости за дѣлата на частнитѣ комитети, той или може все едно да е било, българското временно правителство въ Балкана е имало и тайна полиция, и слѣдователно тайни агенти. Отъ всяко горѣизложено се вижда, че отъ 1869 год. отъ мѣсеца априля, до края пакъ на априля на 1876 година, когато се случиха най сѣтнитѣ вѣзстания.

(Слѣдва).

ДОПИСКИ

Варна, 29 Януарий 1884 год.

Г-не Редакторе!

Да не мислите, че ний незнаемъ да цѣниме голѣмитѣ хора; ако мислите така, дозволете ми да ви кажѣ, че имате слабостъта да се лѣжете. Овзи день четохъ въ вѣстника въ една дописка изъ Варна, въ която дописникътъ като че искаше да се присѣме на насъ, Варненцитѣ, че не сме били цѣнили заслужившитѣ хора. Да ме извини г. дописникъ. Ний дѣлабоко цѣнимъ голѣмитѣ хора, но истински голѣмитѣ, а не хора омур-омас. За доказателство може да послужи туи обстоятелство, дѣто разнитѣ вечерни забавления въ града ни ставатъ „подъ високото покровителство на Госп. Тишева, Окръжний Управителъ“. Ерменцитѣ дадоха театро подъ туи покровителство, снощи дадоха Евреитѣ grand bal paradis et costumes подъ сѣщото високо покровителство, и кой не ще прѣдполага, че, кога дойде рамазанъ, и извѣстнитѣ турски вечерни забавления ще се удостоятъ съ такозъ едно високо покровителство? Чункимъ сега на равноправность сме я обрнали я! Значи, почти всѣкитѣ народности въ нѣстрия напѣ градъ цѣнятъ голѣмитѣ хора.

Ама при толкова голѣмъ ихтибаръ дѣто се отдава на г. Тишева, като на бивши министръ и настоящи префектъ, нѣма си хасъ неговото небрежение къмъ здравнето на хората въ округа му. Незнаемъ какво е по селата, но въ градъ тука подъ носа на г. Тишева, когато крачи най грациозно, преспокойно си лежатъ по улицитѣ разни мъртви кучета, кошки, кошкшки и пр. Прѣдъ кафе „Съединение“, дѣто се събира българската интелегенция, онѣзи дни прѣдъ самитѣ врата лежеше мъртво куче надуто съ обтегнати крака, като надута коза на салхана. Санкимъ въ това най-виноватъ е градскитѣ сѣвѣтъ, ама, е зеръ, сега и управители и кметове имать голѣми работи, избори пристѣпнятъ, кой ти гледа мъртвитѣ кучета!

И извѣстний попъ Ганчо изъ Правдийско надушилъ, че скоро ще настанжтъ избори, та отъ нѣколко дена насамъ се тѣдѣва се навърта. Кажатъ, че тражи митрополита Симеона, защото имать нужда отъ нова камилавка. Простъ човѣкъ попъ Ганчо; мисли, че ще ставатъ избори за народно Събрание, затова билъ дошълъ съ вета камилавка.

Ех.

Разградъ 22 Януарий 1884 год.

Г-не Редакторе!

Най учтиво Ви моля по възможности, бѣдете тѣй добри да вмѣстите въ единъ отъ най близкитѣ броеве на уважаемий Ви Органъ слѣдующата ми дописка:

Извѣстно е на почитаемото население особенно на махленцитѣ, „Карабоклукчани“ участъкъ Дондуковъ-Варошъ, че въ цѣнтра на тая махала отъ 6-7 мѣсеци време на насамъ са е открили единъ новъ клубъ називаемъ „Ученически Хапшланки“ (тѣй го наричатъ посѣтителитѣ му), обаче никой не попита до днесъ, каква е цѣльта на тоя клубъ? Но до колкото азъ узнахъ отъ распитване на посѣтителитѣ му, цѣльта му била слѣдующата:

1. Младитѣ ученици да се обучаватъ на игране съ карти, а именно, на скамбиль, транвай, префа и пр.

2. За да се почерпятъ слѣдъ веселието си младитѣ (въобщо тайфата на членовѣтъ отъ клуба) както съ чай, тѣй съ винце, ракийца въ това ново-открито завѣдение — (2-й Разрад. хапшланкий клубъ) гдѣто макаръ и да не е позволено за продаване, питие, но крѣчмитѣ сѣ близо т. е. отъ другадѣ се копува и въ клуба се пие. Нуждни сѣ финансии — (дрѣбни) но тѣ като ученици отъ гдѣ-трѣбова да ги взематъ?

3. Да се развиватъ посѣтителитѣ му въ попражнитѣ, псувания и каранията и най-послѣ (азъ незная, казватъ) че отъ чай да се опиватъ и по това да се вдаватъ отъ младо въ развратство!

Г-не Редакторе! Като имамъ прѣдъ видъ необоримитѣ тия фактове, които съмъ исчерпалъ отъ младитѣ посѣтители на тоя клубъ (старитѣ посѣтители сѣ на 16-17 годни т. е. ученици отъ II-й III-й и IV-й класове) съжелявамъ невниманието на бацитѣ имъ за гдѣто тѣ, тѣй хладнокрѣвно се отнасятъ — къмъ диритѣ на синоветѣ си, щото въ случай, — че цѣлъ недѣленъ день, тѣ отсѣствуватъ и не се завръщатъ въ дома си, отъ игране карти разбира се не имъ приляга както денемъ тѣй и вечеръ не ги попитватъ, кадѣ сѣ ходили? на младешкия клубъ (разбира се); съдържателя на това завѣдения Савва Кара Димитровъ уче ги на умъ, за да станжтъ синове съ извѣрѣдни способности т. е. време безъ време да опропастьятъ родителитѣ си съ упражнението на кражбата. —

Съжелявамъ сѣщо, че като какъ тѣй мѣстнитѣ полицейски власти, да пѣматъ извѣстие отъ откриванието на това благотворително завѣдение! (какво?) и за голѣмо чюдо полицията да не знае, кой посѣщава това завѣдение и щомъ деня се спущатъ завѣнтѣ, то какво се върши въ него. Трудъ, трудъ старши и младши джандари; редовно си получавате заплатата, сериозни бѣдете въ дѣлжността си!

Страшенъ за насъ срамъ и позоръ махленци! съсѣдци!... Не е за мълчение това чюдо, часъ по-скоро ставайте за отбѣгване отъ това зло, което ра-

по или кжсно ще ни нанесе неотчакванна загуба и вѣрѣ чрѣвъ младитѣ ни, които сѣ въспитаватъ не само за наша и тѣхна, но и за обща отеческа полза, а пакъ съдържателя на това завѣдение пѣка да си търси друга работа като всѣкий младѣ. Отъ ученицитѣ и ние очакваме бѣдностъ; тѣжко и горко на родителитѣ имъ и язжкъ за трошенитѣ за тѣхъ парици! —

Идинъ кумния.

с. Койнаре. 22 Януарий 1884 год.

Г-не Редакторе!

Бѣдете тѣй добри, да дадете гласностъ на долнитѣ ми нѣколко рѣдовце:

Койнаре лѣжи на лѣвния брѣгъ на р. Искаръ на равно мѣстоположение; селото е населено отъ 350 кжци Български и около 120- Турски. Жителитѣ на Койнаре въ време на войната пострадаха много, турцитѣ имъ взѣха всѣкитѣ едри и дребни добитаци и исклаха около 20 челоуѣка.

Жителитѣ са занимаватъ съ земледѣлие, което е единствения поминакъ на населението въ Койнаре. Църкова и училище имать съградени въ 1872 година. Священици трима, отъ тѣхъ особено уважение заслужва попъ Динко, който всѣка недѣля дохожда въ училището и поучава ученцитѣ на трудолюбие и ревность къмъ науката.

Прѣди нѣколко дена дохожда въ селото ни Врачанский Окръженъ Управителъ, Г-нъ Ивановъ, челоуѣкъ съ отлично образование.

Щомъ стигна въ селото ни, първата му грижа бѣше, да нагледъ училището и да распита за приходитѣ му. Като му се извѣсти, че нѣма особни приходи за подѣрпка, той каза на Общинското управление да раздѣлжтъ цѣлото население на дѣсетници и всякой дѣсятникъ да изоре и посѣе по една нива, за подѣржание на училището.

Общинското управление, слѣдъ два дни постанови, да се раздѣли селото на дѣсятници, по сѣвѣта на Г-на Иванова. Ако тѣйкой дѣсятникъ не изоре и посѣе по една нива, въ полза на училището, то ще му се расхвърлятъ въ натура толкова, колкото са е добило отъ другитѣ дѣсетници.

Тѣзи постѣпка на Врачанский Окръжний Управителъ, Г-нъ Ивановъ, заслужва похвала

Населението едногласно му благодари за сѣвѣта който имъ даде. Ний отъ своя страна бихме желали, щото всѣкитѣ управители въ Отечеството ни да бѣдатъ тѣй трудолюбиви както Г-нъ Ивановъ.

Жителитѣ на с. Койнаре чрѣвъ учителя си

Бало Дочовъ

Едно село (Търновско) 28 Януар. 1884 г.

Г-не Редакторе!

Най-новото е тука че както сѣ научавамъ. Министерството на Вѣтрѣшнитѣ дѣла съ предписание до Г. Окръжнитѣ управители е проводило за рас-

продаване и распространение изъ народътъ много екземпляръ отъ народната ни свѣтния Конституцията. И въ тукашната община съ предписание отъ околийското управление са испроводени нѣколко десетки екземпляръ конституции, за да се распродаждатъ и стойността имъ да се препроводи. Конституцията, както се научавамъ ся продавала, за да може да се събере едно количество въ видъ на помощъ за Скобелевското училище въ Видинь. Съдържанието на Конституцията е същето, безъ нѣкакво измѣнение, нѣкои отъ първото издание съ Български и руски текстове, а нѣкои отъ второто издание заедно съ законътъ на избора на народното ни представителство.

Приказватъ, че въ околийското управление пристигнали нѣколко стотини екземпляръ Конституция и то съ предписание на своитѣ подвѣдомствени общини е распратило по селата нейдѣ по 10, а нейдѣ по 20-30 екземп. за распродаване. О! каква благодарна цѣлъ и свѣто предприятие! И отъ истияна тѣзи мѣрка на народното ни правителство е досто-похвална и за високо уважение достойна. Незнаемъ само дѣйствителнитѣ причини за распродаването и распространението на конституцията, да ли за да се отърве отъ тѣхъ да ги негледа прѣдъ себѣ си за което се нападале и се още напада или прѣдъ правителственното имъ распродаване и распространение изъ народътъ се освѣтлеше и массата на народа ни изучеше полезността на основния ни законъ? Така било или другоаче и азъ отъ моя страна за изпълнение на тѣзи предписания, спомагамъ всячески и съ молба настоявамъ прѣдъ всичкитѣ учители, священници, писари, секретари и кметове по селата да се потрудятъ, колкото е възможно, всичкитѣ проведени екземпляръ да се распродаждатъ изъ между населението и даже да рапортиратъ съ молба до правителството за да испроводи още.

Нѣка всѣки си купи и прочете и изучи същинското значение на всичкитѣ членове указани въ Конституцията и избирателния законъ. Нѣка всѣки разбере че за тѣзи Конституция сж ставали толкова гонения, ненавиждания и мнозина ги е смѣтила смъртта. За тѣзи Конституция сж ставали толкова шумове въ свѣта и раздѣлението на народътъ: либерали и консерватори. Нѣка прочее всѣки даде по 20 стот. или 50 ст. за купуванието на народната ни свѣтния и съ доброто и изучаване и разбиране ще си купимъ и закљчимъ повече свободата, неприкосновенността на имота ни и запазванието на честта ни! Дано сме услышани.

Единъ селски гласъ.

с. Павелъ (Свищовский окр.) 22 януар. 1884. Г'не Редакторе!

Прочелъ бѣхъ въ 77 брой на в. "Славянинъ" за нѣкого си финансовъ нагледникъ, че повзвалъ съвсѣмъ груба обхода, къмъ простиятъ народъ, а особенно съ оногва чловѣчица, когото привудилъ да го

води по-близкитѣ села отъ село въ село, между които пътуванието било съвсѣмъ безопасно, нъ на това много се очудяхъ, даже и не ми бѣ за вѣрване, какъ такива високи личности да иматъ такъвъ произволъ. Ща питами по малкъ ли е произволъ, производъ на г му Свищовскитѣ финансовъ нагледникъ Георги Кировичъ, койго съ присѣството си въ селото ни Павелъ на 10 того щеше да прѣдаде собствено му имущество въ рѣцѣтъ на братията ми и сестринитѣ ми вмѣсто бацино ни имущество.

Понеже монѣ да кажемъ мерзачии неможиха да докажатъ чрѣзъ нѣкакви документи, че иматъ право да дѣлятъ собственото му имущество вмѣсто бацино ми, поради това бидоха отблъснати отъ с. Павелската община. Тогава г му финансовото нагледниче биде възрадованъ до облацитѣ, защото му се мечтаеше на умѣтъ че му са е вдалъ вѣче случайтъ да понесе двѣ дни подъ една мишица т. е. съ финансовата си дължността заедно да покара и адвокатлѣкътъ, като гѣбдалъ, че стояли срѣща му мерзачиитѣ ми. Той що ли каза въ себе си: ето ги доста рунтави и маѣчни овце, а менъ ми не остава друго, освѣнъ да се запретами и да се въсползвами отъ гѣхъ.

Незная да ли на всѣкому ще се види тѣй чуденъ производъ на г му, койго остава работата си, за която бѣше дошелъ, а именно за разгледванието на едно лозе въ селото ни, койго безъ да е далъ още край на работата си, дозвола си да се задови съ мерзачиитѣ ми, та имъ написа на една хартия, вижда се да е било свидѣтелство, че имуществомъ ми било на баща ми, като имъ го дади, каза имъ да го препишатъ при писарѣтъ и да го поднесатъ на г. кмета да го потвърди. Разбира се че г му мислялъ да му даждѣ нѣкое и друго поаче, за да имъ държи страна по адвокатство аннадѣи му, а бе ваше г во да му каже чловѣкъ, че не си ли поне веднѣжъ изслушалъ народната пословица, която гласи, че двѣ дни, подъ една мишица се не носятъ пил не знаешъ какъ са е похвална патката (гъската), че знааа много искусства, да трѣчи, да плува и да хвърча. Нъ ето какъвъ отговоръ получила: ако и да знаещъ тия искусства, нъ пакъ за винаги си оставашъ патка, защото знаещъ ли да трѣчишъ като елевъ, знаещъ ли да плувашъ като хвѣбедъ и знаещъ ли да хвъркашъ като соколъ? и тѣй гдѣто ще учи искусства ето, научи едно нъ добрѣ.

Така и нашето Финансово нагледниче, като небеше компетентъ по адвокатлѣкътъ остави се отъ мерзачиитѣ ми и се залови съ менъ въ селскитѣ ми ханъ, та ма задра отъ негетѣ само и само да извади отъ менъ пове 2. (двѣ) полчета, като ми каза ше я слушай да ти кажа, я ми дай ти менъ 2. (двѣ) полчета, че азъ ще направя да та небутатъ мерзачиитѣ ти, а азъ на тѣзи му машенначеска проща отказохъ, защото знаа, че той безъ да си е изабѣл магивитѣ надъ менъ, тѣ (мерзачиитѣ ми) пакъ немогатъ ма бутна, въ защото да не тегатъ невинитѣ ми полчета, не ги дадохъ, а той почна да ма напада съ какви не искате доклателни думи, а азъ му пустнахъ юларѣтъ да са нахрѣпка, докато си извади ядѣтъ и заради г на кмета, койго верачилъ да потвърди съчиненото отъ него фѣлшиво свидѣтелство за да си прокара адвокатлѣкътъ. Мола министерството на финанситѣ да позволи на г-му Свищовскитѣ финансовъ нагледникъ Георги Кировичъ да се екзаме нува по тая частъ (адвокатлѣкътъ), че ако се покажи достоенъ, да му се даде единъ особентъ аттестатъ, нъ ако ли доде да се екзаме нува при менъ по адвокатлѣкътъ, то на вѣрно че ще му окача медаль отъ крътува. На основание на законътъ, койго гласи, че двѣ служби на единъ чиновникъ не се позволяватъ.

Никола Х. Константиновъ.

ВИЛЯНЦЪ ЗА КНИЖКАТА „ЮТРО“. приелъ сѣмъ пари отъ слѣдующитѣ лица:
г. гнъ П. М. Димитровъ отъ Провадия проважда 38.40 фиор. за 46 экз. съ правото 38 40 46
г. Д. Лукашъ отъ Пловдивъ проважда 64.50 фиор. за 70 экз. съ правото 64 50 70
г. А. В. Велчевъ отъ Варна проважда 23 фиор. за 26 экз. съ правото 23 26

г. П. С. Храшковъ отъ Руссе проважда 71.02 фиор. за 85 экз съ правото 71 02 85
г. Г. Юруковъ отъ Женева проважда 3.80 фиор. за 4 экз. съ правото 3 80 4
г. М. Кукурешковъ отъ Лицика проважда 26.10 фиор. за 30 экз. съ правото 26 10 30
г. жа Бугдана Хитева отъ Видинь проважда 65.37 фиор. за 75 экз. съ правото 65 37 75
г. въ Драгомъръ Марковъ дава за въ Прага дава за г жа П. Драганова отъ Силистра 49.76 фиор. за 69 экз. съ правото и остава Драгомъръ Марк въ да дължи 8.94 фиоринта 49 76 69
г. И. Лазаровъ отъ Тулча проважда 35.31 фиор. за 42 экз. съ правото 35 31 42
г. В. Огняновъ отъ Пардубиць проважда 2 фиор. за 2 экз. съ правото 2 2
г. И. Х. Нешковъ отъ Пльвенъ проважда 9.47 фиор. за 11 экз. съ правото 9 47 11
г. М. Атанасовъ отъ Казанлъкъ проважда 31.75 фиор. за 45 экз. съ правото и остава да дава 8 95 фиоринта 31 75 45
г. В. Огняновъ отъ Пардубиць (Чехия) проважда 28.34 фиор. за М. Огнянова отъ Кюстенджа срѣщу 33 экз. съ правото. 28 34 33
г. Л. Лукъшъ отъ Пловдивъ проважда за г. В. Атанасова отъ Сливень 55.20 фиор. за 74 экз. съ правото и остава да дължи г. В. Атанасовъ 8.45 фиор. 55 20 74
г. Д. Вълчевъ отъ Етрополе проважда 19 фиор. за 23 экз. съ правото 19 23
г. Д. Юруковъ отъ Пловдивъ проважда 68 фиор. за 96 экз. съ правото за г. Д. Даскалова отъ Татаръ Назарджикъ и сетава да дължи г. Д. Даскаловъ 14.65 фиоринта 68 96
г. П. Бакърджиевъ отъ Свищовъ проважда 58 85 фиор. за 71 экз. съ правото 58 85 71
г. М. Икономовъ отъ Пловдивъ проважда 22.70 фиор. за 25 экз. съ правото 22 70 25
г. К. Пречекъ отъ София проважда 5 фиор. за 5 экз. съ правото 5 5
г. И. Машинъ отъ Прага проважда 1 фиор. за 1 экз. съ правото 1 1
г. И. Авраамовъ отъ Прага проважда 2 фиор. за 2 экз. съ правото 2 2
г. Т. Георгиевъ въ Прага дава 20 фиор. срѣщу 26 экз. съ правото за г. М. Татарчева отъ Пловдивъ и остава г. М. Татарчевъ да дължи 2.80 фиоринта 20 26
г. Т. Георгиевъ въ Прага дава 9.26 фиор. срѣщу 11 экз. съ правото за г. Т. Минкова отъ Ломъ Паланка 9 26 11
г. Стефанъ И. Явашовъ отъ Варна испроважда 50.40 фиор. за 65 экз. съ правото и остава да дължи 5 65 фиоринта 50 40 65
г. И. Радославовъ отъ Прага проважда 1 фиоринтъ за 1 экз. 1 1
г. Д. Макаковъ отъ Италия проважда 1 фиоринтъ за 1 екземпляръ. 1 1
Всичко приелъ сѣмъ въ Прага 762. 23 фиор. 762 23 939

До сега не сѣмъ приелъ абонаментъ отъ слѣдующитѣ господа:

г. гнъ Г. Мартиновъ отъ Севлиево за 19 екземпляръ съ правото . . 17 10 19
г. Т. Бобчевъ отъ Харманлии за 28 екземпляръ съ правото . . 24 70 28
г. С. Бобчевъ отъ Пловдивъ за 6 екземпляръ съ правото . . 5 70 6
г. И. Кастровъ отъ София за 20 екземпляръ съ правото . . 18 05 20
г. А. Д. Луковъ отъ Пловдивъ за 33 екземпляръ съ правото. 28 50 33
г. С. Заимовъ отъ Шуменъ за 39 екземпляръ съ правото . . 34 20 39
г. Д. Райчовъ отъ Стара Загора за 44 екземпляръ съ правото. 38 44

г. И. Визиревъ отъ Котель за 28 екземпляръ съ правото. 24 70 28
г. И. Коларовъ отъ Ихтиманъ за 19 екземпляръ съ правото. . 17 10 19
г. И. Т. Поповъ отъ Бургасъ за 59 екземпляръ съ правото. . 51 30 59
г. Б. Грегеръ отъ Царбродъ за 11 екземпляръ съ правото. . 9 50 11
г. Н. Сукнаровъ отъ София за 11 екземпляръ съ правото . . 9 50 11
г. И. Ванковъ отъ Търново за 82 екземпляръ съ правото . . 71 25 82
г. Х. Г. Дановъ въ София, Пловдивъ и Руссе за 139 екземп. съ правото. 120 65 193
г. Л. Лукашъ отъ Пловдивъ за 7 екземпляръ. 6 65 7
476 90 545

ИЖДИВИЛЬ СЪМЪ:

За печать заплатихъ. 465 95
г. два ксилографически образа. 44
г. образа на Коменски. 1
г. 100 възвания 5
г. распращания възванията, за порто на испратенитѣ пари, за корреспондѣнции и дрѣбни разноски. 23 45
г. порто на абонамента въ Княжеството 50 40

Всичко до сега сѣмъ иждивилъ 589. 80
всичъ 589. 80 фиоринта.
Приелъ сѣмъ налични пари . . 762 23
Иждивилъ сѣмъ срѣщу расписки 579 80
Слѣдователно имамъ готови 172 33
пари 172.43 фиоринта.

пригледѣ:

Испроводилъ сѣмъ срѣщу 762.23 фиор. 939 екзем. 762 23 939
Недоплатени сметки отъ горнитѣ спорѣдъ № 8, 12, 14, 16, 22 и 24 . . . 49 44
Има да се внасятъ 476.90
фиоринта срѣщу 545 ек. 476 90 545
Два образа ксилографически 44 — —
Испроводило се даромъ. . . — — 7
Издателитѣ зѣхъ. — 9
Имамъ въ Прага — — 4*)
1332 57 1504
Иждивено. . . 589 80 —
742 77 1504

Оставатъ 742.77 фиоринта отъ които ще се извадятъ разносцитѣ за абонамента испроводенъ въ Южна България, на които разноски до сега още не сѣмъ приелъ подробна сметка отъ г. Л. Лукаша, чрезъ когото е испроводенъ. Това е главната причина че не мога да дамъ точна и окончателна сметка.

Готовитѣ пари, които имамъ у себе си, испроваждамъ въ Народната Банка, както и оиъзи ще испроводи шомъ ми се внесжтъ отъ оиъа господа, що не сж още внесли пари за испроводенитѣ тѣми екземпляръ. Тѣ ще останатъ до тогава непоплатени, до като се устрои въ България проектантата въ Прага "Българска Майчица", на която съществуванитѣо вънъ отъ България е немисливо. Мнозина ще питатъ или ще си помислятъ защо сметкитѣ не сж подписани отъ всички издатели и защо публично давамъ сметка. На това отговарямъ, че вѣнок отъ издателитѣ наежени отъ лична умраза и злоба противъ моята личность, безъ да дойджтъ лично да пригледаме сметкитѣ, излъзохъ по най-подлъ и дѣтински начинъ да направятъ презъ вѣстницитѣ моята честь съ това направихъ невъзможно всѣко понатагъшно междуособно спаразумение. Колкото се отнася до клѣветитѣ въ подписанитѣ и неподписани дописки (виждъ вѣст. "Славянинъ" брой 70 и вѣст. "Съзнание" брой 54), не могжъ друго да кажа освѣнъ, че крайно съжелявамъ тѣзи млади хора, които още отъ сега сж вѣтали въ ужасна подлъшка карьера, та и по този начинъ искатъ да упражняватъ млагитѣ си пера, като клѣветжтъ всѣко честно дѣло, предъ което се срамуватъ да повдигнатъ низскитѣ си съ мораленъ развратъ препълненъ погледъ. Доказвателства, за дѣ-

*) Осѣнъ това г-нъ Божковъ има три екземпляръ.

тивската злоба на помънатитъ юноши, любопитствующитъ чвталели могат да намѣрятъ въ 70 брой на в. „Славянинъ“ и въ брой 54 на в. „Съзнание“, гдѣто дѣтвски вѣсѣятъ и брата ми като казватъ: „исправалъ“, каже, „останалитъ княжки на брата си за продаване“ и „Нима таквизъ срѣдства ще употрѣбаваме за да спечелиме пари и — депутатски мандатъ!“ . Толкова.

Съ дълбоко почитание
Анастасъ II Явашевъ.

Прага 1884 6/2.

Робертъ Коллежъ въ Цариградъ.

На долното съобщение приличае вниманието както на родителитъ на българчетата, които губятъ напрасно времето си въ Робертъ Коллежъ, тъй и на Министеръ на Просвѣщеніето.

Компанията на американскитъ протестански миссионери, въ Цариградъ, като виждала че прозелитическата имъ фабрика Робертъ Коллежъ испада отъ день на день, защото отъ лани насамъ сж оставили по-вече отъ 40 българчета, които разбрали че тамъ сичко е шарлатанія, и отишли другадѣ да са учатъ; измислила една хитростъ за въстановленіето на първото уважение, което имали ужъ нѣкои Българи къмъ казанното училище. Спомянутата американска компания на говорила Н. Високо-преподобіе Отца Стефана Панаретова, професоръ при сжщата компания, да моли нѣкои лични Българи да пратятъ синовѣтъ си въ Робертъ Коллежъ, за да са излъжжтъ и други, както това било по напредъ. Прѣди нѣколко време Отецъ Ст. Панаретовъ ходилъ при едно високопоставено лице въ Цариградъ, и го молилъ да рекомандира колкото българчета иска на Робертъ Коллежъ, гдѣто тѣ ще бѣдѣтъ приети съ половина цѣна, даже съ по малко, за да са хвалжтъ подирѣ протестанскитъ миссионери, че еди кой Господинъ, отъ много уважение проважда ученици въ Робертъ Коллежъ. Казанното високопоставено лице му отговорилъ: „че въ България и Источна Румелия малко ли сж гимназиитъ, по добри отъ Робертъ Коллежъ? Защо ще ги пратж при миссионеритъ да губятъ времето си и паритъ си напрасно и да ставатъ протестанти?“

Тука питами: Робертъ Коллежъ като са моли да приема съ половина плата, колкото момчета би пратило казанното лице, трѣба ли Министерството да дава стипендия на въспитанници въ Робертъ Коллежъ, трѣба ли родителитъ на дѣцата, които губятъ тамъ времето си да плащатъ на цѣло, когато и отъ другитъ народности не приема управленіето пари? Нѣка се воспользуватъ отъ случая тия, които са интересувать.

РАЗНИ.

Въ недѣля, на 29 януария, дружеството „Съединение“ прѣдставява въ града ни драмата „Ангелъ и Миланка.“ Залата бѣше съвършено пълна отъ зрители. Драмата неможа да се прѣдстави никакъ добрѣ; въ нѣкои отъ

Редакторъ-Печателъ Т. Х. Станчевъ.

дѣйствиата, въ които публика-та трѣбаше да усети трагичността на драмата, тя напротивъ усещаше комичността и! Причината на всичко това бѣше, недобрятъ изборъ, който дружеството избрамо да прѣдстави, още и незнанието на ролитъ. Миланка, въ всичкитъ дѣствия, когато тя трѣбаше да бѣде дѣйствително печална, тя не приличаше на такава; мигаръ такава тя трѣбаше да се прѣдстави на зрителитъ, при извѣстието, че Ангелъ е умрѣлъ; мигаръ така мржтъ отровенитъ, както тя направи. Еленка, въ нѣкои мѣста прѣдставлява посредствено, едно отъ неудачнитъ мѣста бѣше лудостта. Миланкинта майка, прѣдставлява добрѣ, но тя излезе на сцената твърдѣ млада. Останалитъ лица, за исключение на Анастаса, играха твърдѣ злѣ. Въ заключеніе ще кажемъ, че всичкитъ актери четяха, а не говореха, всичкитъ актери, не намираха за пуждно да стоятъ съ лицето си къмъ зрителитъ.

II.

Испититъ за първото положение въ Руссенската реалка се свършили на 28 того; въобщо отговоритъ на ученицитъ биле слаби. Това нетрѣбова да ни очудва, тъй като има учителъ който е свършилъ 6 класса реални, а предава история въ 7-ий классъ!

Софийскій кметъ Г. Сукнаровъ, се отчисли отъ длъжностъ, защото участвувалъ на едно народно събрание, да видимъ сега, да ли ще са отчислятъ членовѣтъ на постоянната Руссенска окръжна комисия и финансовия чиновникъ Г. Петръ Пърговъ, които присѣтствували на консерваторекото събрание, което стана прѣди нѣколко дни въ градъ ни? Сега ще са узнае до колко е справедливо дневното министерство.

Извѣстията народенъ дѣятелъ и честенъ патриотъ Г. Стефанъ Стамбуловъ взелъ инициативата, да се свика едно събрание, съ цѣлъ да се помирижтъ не доволни и доволно либерали и да се недѣлятъ, отъ което неможе да има полза нито за единитъ нито за другитъ. Да се постигне подобно нѣщо е желанието на цѣлата партия особено днесъ, когато консерваторитъ подновяватъ своята дѣятелностъ.

Говори са, че г. Хр. Баларевъ адвокатъ въ градъ ни, билъ поканенъ отъ Министерството на Правосѣдието, да приеме прѣдсѣдателството на Руссенската Апеллация.

Едно ново чудо се приказва, че извѣстията Оджаконъ, цѣлъ да се пазначи за ревизоръ на сждилицата въ княжеството! Ако стане подобно нѣщо, навѣрно числото на недоволнитъ ще порасте значително.

Разказватъ, че консерваторекия комитетъ въ градъ ни, комбиниралъ да даде единъ балъ, за въ полза на кассата си, които

пари навѣрно ще са употребятъ по агитации, противъ либералскитъ начала.

Говори са че новия воененъ Министеръ Г. Каптакунитъ прѣзъ Пловдивъ пристигналъ въ София.

Редакцията на Френския вѣстникъ „la Bulgarie“ приелъ Д-ръ Цачевъ! Дано той исцѣри отъ лъжки реченния вѣстникъ, който служеше на консерваторскитъ интриги.

Софийската „Тър. конституция“ неможа да докаже, че дѣйствително желѣзницата Руссе-Варна е купена за 48 милиона лева, нѣ че са отпуснали около 55,000 лева на Стойчева и другаря му да сж пазаржтъ, това доказа фактично.

Либералната партия както е извѣстно е днесъ подѣлена на доволни и недоволни, за чисто доволни се считатъ градоветъ: Рахово (на първо мѣсто), Плевенъ, Разградъ, Силистра, Тутраканъ. За недоволни: София, Кюстендилъ, Видинъ, Ломъ, Габрово, Севлиево, Търново, Дюмая, Добричъ; а въ градоветъ: Руссе, Свищовъ, Варна, Правадия, Дубница, Пирдопъ, Орхание, Ловечъ, Османъ-Пазаръ и др. има и доволни и не доволни. Въ никой градъ нѣма ревностно бюро, което да се занимава съ дѣлата на партията, нито има първата солидарностъ мѣжду единомышленитъ, които толкосъ честно и рѣвносно се боряхъ за народната свобода и права.

Разказватъ, че тритъ постове: Началникъ на арсенала, Инспекторъ на стрѣлковата частъ и една отъ батарентъ, ще се заематъ отъ трима български офицери, които пролѣтесъ свършиха Артиллерийската академия въ Петербургъ. Тия български академици, въ недѣля пристигнаха въ града ни изъ Петербургъ и скоро ще заминуватъ за София, отъ кждѣто, ще бѣде и назначеніето имъ. Ний поздравяваме и тримата съ „добрѣ допле“ и имъ желаемъ, успѣхъ въ новитъ длъжности.

Днесъ по пощата получихме една обширна статия по педагогическия Шумпенскій курсъ, въ която автора и се занимава исклучително съ повѣдението на учащитъ са въ това учебно заведение за бъдущи народни въспитатели. Чудни и неприятни сж изложенията въ тая статия, но тѣ трѣбова да се явжтъ прѣдъ свѣта, за да се взематъ потрѣбнитъ, отъ надлежното началство мѣрки, за прекратение на злато. Обнародваніето на статията остава за идущия брой.

Скандала въ Тутраканъ, вижда са да е станалъ съ помощта на мѣстното Град. Общинско Управление, тъй като въ една отъ телеграммитъ се споменува че барабантъ биялъ и събиралъ народа. Барабантъ е подъ властятъ на Общинското Управление и любонитно е да се узнае, кой

му е заповѣдалъ да бие и събира народа? Ето защо патриотическото събрание поиска, да станатъ нови избори за Градскитъ и окръжни свѣти, понеже съставитъ въ повѣчето градове бѣхъ въ рѣдетъ на либералитъ и консерваторитъ неможажъ свободно да си игражтъ ролитъ. Агитациитъ на консерваторитъ навѣрно ще произведжтъ още много скандали, особено сега по предстоящитъ избори.

Въ Разградския Окр. сждъ станали замѣстания, г. Б. Ханджиевъ станалъ изелѣдователъ, а г. П. Кърджиевъ помощникъ прокурора.

Бившия членъ при Руссенския Апеллативенъ сждъ г. Казанакли се уволнява, като му се заплаща за три месѣца. Търновскитъ либерали навѣрно ще помнжтъ за дълго врѣме имѣто „Казанакли“.

За нотариусъ при Руссенския Окр. Сждъ, вмѣсто славния Мжизовъ, щѣло да се назначи друго лице.

ИЗЛЕЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЬ:

ПО НЕВОЛЯ ДОКТОРЪ

КОМЕДИЯ

въ

ДВѢ ДѢЙСТВИЯ

отъ

Д. П. Войникова

Цѣна 40 ст.

Намира се за проданъ у Ил. Р. Блъскова въ Шуменъ.

СКОРО ЩЕ ИЗЛЕЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЬ:

КНИЖОВНИКЪ

Драма въ двѣ дѣйствия

по

СКРИБА И ЖОРВЕЛА

отъ

Кръстя Ив. Мирский.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ.

Горне-Орѣховското читалище „Напрѣдъкъ“, като изразява явно голѣмата своя скръбъ колто почувствова отъ загубата на своя младъ, уважаемъ и ревнителъ за просвѣщеніето съотечественникъ покойния Вангелча А. Вангеловъ, благодарни му и крайно и за подарена една желѣзна касса, колто се цѣни около за 3000 гроша, подарена прѣди смъртта му.

Вѣчна му память!

Гор. Орѣховица 27 Януарий 1884 год.

Настоятелството.

Въ Русенската Телегр. Пощенска Станция има пристигнало едно извѣстие за издаденъ записъ подъ № 36,622 на 60 лева отъ 5 Януарий 1884 год. адресованъ за Редакцията на в. „Славянинъ“, нѣ тъй като и до днесъ подобенъ записъ не сме получавали, то молимъ вносителя на рѣченнитъ пари, да ни испрати записъ.

Редакцията.

ОТЪ РЕДАКЦИЯТА.

Умоляватъ се ония Г-да книжари, до които се испратихъ отъ учебницитъ „Естествоведение“ и „Отечествоведение“ издание Коцово за III отдѣл. ако сж ги расправили, да ни внесжтъ стойността имъ, защото издателя имъ иска сжтъна и невѣрна, че паритъ имъ още не сж пребрани.

Русчукъ скоро-печатница на в. „Славянинъ“.